Dosarul nr.1a-473/24 Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
1-23057236-02-1a-20052024 Judecător Ialanji Arina

D E C I Z I E
În numele legii

31 octombrie 2024 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curţii de Apel Chișinău
În componenţa
Preşedintelui şedinţei de judecată, judecător Marcel Juganari
Judecătorilor Silvia Cecan și Ion Bulhac
Grefierului Pascari Beatrice
Cu participarea:
Procurorului Devder Djulieta
Avocatului în interesele inculpatului Nevreanschi Vladislav
Inculpatului Pavlenco Ion

a judecat în şedinţă publică apelul declarat de către avocatul Nevreanschi Vladislav în interesele inculpatului Pavlenco Ion împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 aprilie 2024, în cauza penală privind învinuirea lui:

Pavlenco Ion *****, născut la *****, IDNP *****, cetăţean al Republicii Moldova, originar şi domiciliat *****upus militar, studii medii incomplete, celibatar, fără persoane la întreţinere, neîncadrat în câmpul muncii, gradul III de invaliditate, fără distincţii, titluri speciale şi grade de calificare, limba de stat o posedă, în prezenta cauză reţinut la 01 martie 2023, ora 14.40 şi eliberat în aceeaşi zi, anterior condamnat, antecedente penale stinse,

- *învinuit în comiterea infracţiunii, prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal al R. Moldova.*

Procedura de citare legal executată.

Termenul de examinare a cauzei în instanţa de fond din data de 20/04/2023 - examinată la 23/04/2024; în instanţa de apel din data 20/05/2024 - examinată la 31/10/2024.

Avocatul Nevreanschi Vladislav în interesele inculpatului Pavlenco Ion, cît şi ultimul, au solicitat admiterea apelului declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 aprilie 2024, pe motivele si temeiurile invocate.

Procurorul Devder Djulieta a solicitat respingerea apelului declarat de către avocatul Nevreanschi Vladislav în interesele inculpatului Pavlenco Ion împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 aprilie 2024.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 aprilie 2024, Pavlenco Ion a fost recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii, prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal al R. Moldova, şi a fost condamnat în baza acestei Legi la 1 (un) an închisoare, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. art. 89 alin. (2) lit. a) şi 90 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova, executarea pedeapsei stabilită inculpatului Pavlenco Ion a fost suspendată condiţionat pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an şi nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probaţiune nu va comite noi infracţiuni şi prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată. În perioada de probaţiune condamnatul Pavlenco Ion a fost obligat să nu îşi schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, să se prezinte regulat la organul de executare a sentinţei, la data şi ora stabilită de acesta. Măsură de reprimare în privința lui Pavlenco Ion nu a fost stabilită. Mijloace materiale de probă (cu excepţia genţii de culoare neagră confecţionată din material şi ridicată la faţa locului în baza procesului-verbal de cercetare la faţa locului din 13 ianuarie 2023, restituită lui Pavlenco Ion), a le păstra la materialele cauzei penale. A fost admisă acțiunea civilă a părţii civile Prohorenco Iuri către Pavlenco Ion. A fost încasat din contul lui Pavlenco Ion în beneficiul lui Prohorenco Iuri, prejudiciul material în sumă de 30 686 (treizeci mii şase sute optzeci şi şase) lei.

Pentru a se pronunța instanța de fond a constatat că, inculpatul Pavlenco Ion, la 13 ianuarie 2023 aproximativ la orele 15:30, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane şi însuşirii lor ulterioare, acţionând cu intenţie directă, conştientizând că nu este observat de nimeni, aflându-se în apartamentul nr. 35 de pe *****, mun. Chişinău, a sustras pe ascuns un portmoneu de culoare cafenie, confecţionat din piele naturală, care nu prezintă o valoare materială, în interiorul căreia se aflau mijloace băneşti în sumă de 8 000 de lei; 600 de dolari, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie 11 496 de lei; 300 de euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie 6 186 de lei şi 1 200 de lei Românești, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie 5 004 de lei; permis de conducere categoria B,C, D, E, eliberat pe numele Prohorenco Iuri; un certificat de competenţă pentru categoria B, C, D, E; o cartelă tahograf (carta conducătorului auto); un paşaport tehnic eliberat pe numele Gorban Sergiu; două carduri bancare eliberate de către BC „Moldova Agroidnbank” pe numele Prohorenco Iuri; două carduri eliberate de la magazinul „Metro” pe numele Prohorenco Iuri şi un card eliberat de la magazinul „Supraten” pe numele Prohorenco Iuri. Astfel cauzându-i părţii vătămate, Prohorenco Iuri, daune în proporţii considerabile, în sumă totală de 30 686 de lei.

Nefiind de acord cu sentinţa Judecătoriei Chişinău, (sediul Buiucani) din 23 aprilie 2024, avocatul Nevreanschi Vladislav în interesele inculpatului Pavlenco Ion a declarat apel, solicitînd casarea integrală a sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 23 aprilie 2024, în privinţa lui Pavlenco Ion. Rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care Pavlenco Ion să fie achitat din motiv, că nu a comis infracţiunea ce i se impută şi careva probe lipsesc cu desăvârşire în acest sens.

În motivarea cererii de apel nominalizate s-au invocat următoarele motive:

- instanţa de judecată nu este organul de urmărire penală ca să completeze învinuirea, respectiv examinează doar acelea probe care la faza de urmărire penală au fost colectate şi administrate de către organul de urmărire penală,

- apărarea consideră că, motivarea sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 23.04.2024 nu corespunde Recomandărilor avizului nr.11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, potrivit careia „ o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil;

- pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate;

- motivarea instanţei de fond a sentinţei de condamnare s-a bazat exclusiv pe presupuneri şi nu pe probe şi anume: Declaraţiile părţii vătămate Prohoreneo Iurie, Martorii Dragomir Veronica, Muntean Eugeniu;

- la motivarea sentinţei instanţa a dedus du$ă examinarea imaginilor video că în timp ce Pavlenco se achita la lombard a scos o suma impunătoare de bani. La acest capitol mantionam ca din video examinat se vede doar cum se numără bancnote în valută naţională pentru a răscumpăra telefonul din lombard alte mijloace băneşti nici în valută naţională, nici în valută străină nu sunt văzute în imaginile video;

- instanţa a examinat extrasele bancare şi soldurile bancare care aparţin cet. Pavlenco Ion - în motivarea sentinţei: unica sursă de întreţinere a inculpatului sunt alocaţii de invaliditate în sumă de 1140 lei, iar la ziua furtului soldul arăta 36 lei . Această motivare a instanţei la fel nu suportă nici o critică ori de mai mulţi ani Pavlenco Ion primeşte bani de la mama care munceşte în Italia şi transmite prin şoferi feciorului colete şi bani şi nu doar prin transferuri bancare. La acest capitol la fel instanţa s-a bazat pe presupuneri completând învinuirea;

- instanţei de fond nu a fost clar de ce Pavlenco Ion după săvârşirea infracţiunii nu s-a întors după rucsac pe care l-a uitat în apartamentul familiei Dragomir - (citat din sentinţa) , însă, de fapt insati partea vătămată a declarat ca Pavlenco a fost telefonat, ultimul a răspuns şi nu a ignorat apelul, a avut o discuţie

pe ton ridicat deoarece Pavlenco a reacţionat indignat la învinuirile care I s-au adus de către Prohorenco Iurie - logic instanţa urma sa indice toate circumstanţele consecutive în ordinea cronologică şi nu selectiv , în acest caz astfel de întrebări şi neclarităţi nu aveau să fie expuse în sentinţa din 23.04.2024 de către instanţa de fond şi totul avea sa fie clar în urma cercetării judecătoreşti;

- instanţa de fond a luat partea invinuirii , ignorând totalmente poziţia şi argumentele apărării;

- apărarea constată că în sentinţă nu este expus niciun argument şi nu există nici o motivare plauzibilă şi verosimilă bazată pe probe directe fără vreun dubiu rezonabil în ce priveşte vinovăţia persoanei vizate în comiterea infracţiunii;

- o astfel de cauză penală cu aşa probatoriu nici nu trebuie să ajungă pe masa instanţei judecătoreşti, deoarece urma să fie clasată şi persoana vizată scoasă de sub urmărire penală, dar mai ales ca persoana fără nici o probă să fie condamnată. De asemenea, este strigător la cer astfel de sentinţe de condamnări, neargumentate şi lipsite de suport probatoriu , când se încearcă efectuarea reformei în justiţie.

În ședința de judecată a instanței de apel, avocatul Nevreanschi Vladislav în interesele inculpatului Pavlenco Ion, cît şi ultimul, au solicitat admiterea apelului declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 aprilie 2024, pe motivele si temeiurile invocate.

Procurorul Devder Djulieta a solicitat respingerea apelului declarat de către avocatul Nevreanschi Vladislav în interesele inculpatului Pavlenco Ion împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 aprilie 2024.

Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenți, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor**,** verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a admite din alte motive apelul declarat de către avocatul Nevreanschi Vladislav în interesele inculpatului Pavlenco Ion, a casa parțial sentinţa Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 aprilie 2024 și a emite o nouă hotărâre, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel. (2) Instanţa de apel verifică declaraţiile şi probele materiale examinate de prima instanţă prin citirea lor în şedinţa de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În temeiul prevederilor art. 415 alin. (2) Cod de procedură penală, (1) Instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) admite apelul, casând sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în

baza art. 409 alin. (2), şi pronunţă o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă.

Reieșind din cele enunțate, Colegiul Penal reține că, în conformitate cu prevederile potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat, dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinţei de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanţei de judecată şi motivele pentru care instanţa a respins alte probe, încadrarea juridică a acţiunilor inculpatului.

În corespundere cu prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală.

Conform jurisprudenţei naţionale, sentinţa trebuie să corespundă atât după formă, cât şi după conţinut cerinţelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentinţa se expune în mod consecvent, astfel ca noua situaţie să decurgă din cea anterioară şi să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

Colegiul penal reiterează recomandările Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Astfel, Colegiul penal reține că, *potrivit rechizitoriului,* inculpatul Pavlenco Ion, la 13 ianuarie 2023 aproximativ la orele 15:30, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane şi însuşirii lor ulterioare, acţionând cu intenţie directă, conştientizând că nu este observat de nimeni, aflându-se în apartamentul nr. 35 de

pe *****, mun. Chişinău, a sustras pe ascuns un portmoneu de culoare cafenie, confecţionat din piele naturală, care nu prezintă o valoare materială, în interiorul căreia se aflau mijloace băneşti în sumă de 8 000 de lei; 600 de dolari, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie 11 496 de lei; 300 de euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie 6 186 de lei şi 1 200 de lei Românești, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie 5 004 de lei; permis de conducere categoria B,C, D, E, eliberat pe numele Prohorenco Iuri; un certificat de competenţă pentru categoria B, C, D, E; o cartelă tahograf (carta conducătorului auto); un paşaport tehnic eliberat pe numele Gorban Sergiu; două carduri bancare eliberate de către BC „Moldova Agroidnbank" pe numele Prohorenco Iuri; două carduri eliberate de la magazinul „Metro" pe numele Prohorenco Iuri şi un card eliberat de la magazinul „Supraten" pe numele Prohorenco Iuri. Astfel cauzându-i părţii vătămate, Prohorenco Iuri, daune în proporţii considerabile, în sumă totală de 30 686 de lei.

Acțiunele, inculpatului Pavlenco Ion au fost încadrate conform infracțiunii, prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod Penal al Republicii Moldova, după semnele: furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Referitor la încadrarea juridică a faptelor de către instanța de apel, Colegiul penal constată că, inculpatul Pavlenco Ion, la 13 ianuarie 2023 aproximativ la orele 15:30, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane şi însuşirii lor ulterioare, acţionând cu intenţie directă, conştientizând că nu este observat de nimeni, aflându-se în apartamentul nr. 35 de pe *****, mun. Chişinău, a sustras pe ascuns un portmoneu de culoare cafenie, confecţionat din piele naturală, care nu prezintă o valoare materială, în interiorul căreia se aflau mijloace băneşti în sumă de 8 000 de lei; 600 de dolari, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie 11 496 de lei; 300 de euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie 6 186 de lei şi 1 200 de lei Românești, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie 5 004 de lei; permis de conducere categoria B,C, D, E, eliberat pe numele Prohorenco Iuri; un certificat de competenţă pentru categoria B, C, D, E; o cartelă tahograf (carta conducătorului auto); un paşaport tehnic eliberat pe numele Gorban Sergiu; două carduri bancare eliberate de către BC „Moldova Agroidnbank" pe numele Prohorenco Iuri; două carduri eliberate de la magazinul „Metro" pe numele Prohorenco Iuri şi un card eliberat de la magazinul „Supraten" pe numele Prohorenco Iuri. Astfel cauzându-i părţii vătămate, Prohorenco Iuri, daune în sumă totală de 30 686 de lei.

Astfel, inculpatul Pavlenco Ion a săvîrșit infracțiunea, prevăzută de art. 186 alin.(1) Cod Penal al Republicii Moldova, după semnele: furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Fiind audiat în şedinţa de judecată a instanţei de fond, inculpatul Pavlenco Ion, a declarat, că vina nu recunoaşte şi refuză să facă careva declaraţii.

În şedinţa instanţei de apel, inculpatul Pavlenco Ion a susţinut cele declarate anterior, vina nu a recunoscut-o.

Necătînd la faptul, că inculpatul Pavlenco Ion nu şi-a recunoscut vina, vinovăţia ultimului în comiterea infracţiunii imputate, se dovedeşte prin ansamblul probator acumulat, anume prin declaraţiile părţii vătămate, martorilor, coroborate cu materialele dosarului cercetate în şedinţa de judecată, după cum urmează:

Declarațiile părţii vătămate Prohorenco Iuri care a comunicat că, inculpatul îi este cunoscut în urma incidentului din data de 13 ianuarie 2023 și anume acesta urma să efectueze lucrări în apartamentul din str. Petru Zadnipru, 11 ap.35, care aparține surorii sale. În jurul orei 10:00 împreună cu inculpatul s-au ridicat în apartament unde acesta urma să evacueze gunoiul, a arătat acestuia ce urmează să facă, după care a scos portmoneul în care erau bani în sumă de 8000 lei, 600 dolari, 300 euro și 1200 Ron și alte acte de ordin personal, telefonul și le-a pus pe masa din sală, fapt observat de inculpat care era în spatele său. A început să efectueze lucrările sale, iar inculpatul realiza sarcinile sale, la un moment inculpatul a comunicat că merge afară să procure apă și a lipsit în jur de 15 minute, peste un timp a revenit, după care a plecat la domiciliul în jurul orei 16:00, invocând că îl doare capul, în scurt timp în jurul orei 17:00 cînd el intenționa să plece la domiciliu a stabilit lipsa portofelului. L-a sunat pe inculpat și i-a spus că îi lipsește portofelul, a comunicat acestuia să restituie portmoneul în caz contrar va merge la poliție, iar acesta i-a răspuns că și el se va adresa la poliție dar nu cunoaște din ce motiv deoarece conflicte cu acesta nu a avut, ulterior acesta nu i-a mai răspuns la apeluri și a sesizat organele de drept. În ziua respectivă cu excepția sa, a inculpatului în apartament a mai fost Dragomir Valentin stăpânul apartamentului și fiica acestuia Dragomir Veronica, care au venit pe la amiază și au plecat după inculpat. Nu i-a sunat pe ultimii săi întrebe despre lipsa banilor, deoarece nu are careva dubii în privința acestora. Pentru lucrările făcute inculpatul a fost achitat de Dragomir Valentin, deoarece a fost angajat de acesta. Este finul familiei Dragomir și îi ajută financiar din proprie inițiativă, deoarece starea sa materială este mai bună. La întrebarea sa Dragomir Veronica l-a sunat pe un coleg de al său de lucru care îl cunoaște pe inculpat. Nu ține minte dacă după achitarea cu inculpatul Dragomir Valentin s-a ridicat în apartament, dar anterior Dragomir Valentin pe parcursul zilei s-a ridicat odată în apartament. Suma mare de bani o deținea deoarece în apartament se realiza reparație, banii o parte erau transmiși de sora sa o parte erau a lui personali. Sursa de venit este apicultura, valuta o deține dat fiind faptul că în anul 2020-2022 a activat în calitate de șofer pe TIR.

Susține suma prejudiciului de 30 686 lei indicată în acțiunea civilă și solicită restituirea acesteia, iar prejudiciul este unul considerabil.

Declarațiile martorului Dragomir Veronica care a declarat că, pe inculpat nu îl cunoaște, l-a văzut o sigură dată. La data de 13 ianuarie 2023, a sunat prietenul său Munteanu Eugen să-i ofere datele unui hamal ca acesta să mute bunurile din apartamentul situat pe str. Petru Zadnipru, 11. În ziua respectivă fiind sărbătoare religioasă, Eugen i-a comunicat că a găsit o persoană pe nume Ion, care a fost de acord cu munca propusă. S-a întâlnit cu Ion la apartamentul din str. Petru Zadnipru, unde au convenit suma ce îi va fi achitată pentru lucrul realizat. Cu inculpatul a intrat ea, după care a intrat imediat și moșul său. Unchiul său activa la balcon care nu trece prin salon, dar a mers cu ei împreună în salon, însă nu ține minte pentru ce. Pe masa din salon era un telefon mobil, dar nu cunoaște dacă aparținea unchiului său. Ea se afla în salonul apartamentului, tatăl său Dragomir Valentin se afla jos în automobil, iar Ion avea sarcina de a lua lucrurile și a le încărca în automobil, în fapt acesta a lucrat în jur de 1 oră 30 minute, fiind finalizată sarcina stabilită acestuia. În perioada cît inculpatul a lucrat în apartament, tatăl său a urcat inițial în apartament, după care acesta a plecat jos la automobil, nu ține minte dacă ulterior acesta s-a mai ridicat în apartament. Ion avea acces în salon, și ea coordona ce lucruri urma să preia acesta din salon, inculpatul prelua doar bunurile care i le indica ea. Cu excepția salonului, antreului și bucătăriei inculpatul nu a fost în alte odăi. Ion nu a fost permanent sub supravegherea sa deoarece se mai deplasa prin casă. La un moment a observat că Ion lipsea, după care acesta peste 15-20 minute a revenit și la întrebarea unde a fost a răspuns că a mers la magazin și a procurat apă, a observat că sticla de apă nu era deschisă și s-a mirat la acel moment că acesta era însetat dar nu a băut apă. Moșul său Iurie Prohorenco, peste o oră după ce Ion a plecat, i-a spus că îi lipsește portofelul ce se afla pe masă în salon într-o sacoșă și în care deținea valută diferită precum dolari, euro și lei, însă ea nu l-a văzut pe masa din salon, deoarece erau multe lucruri în sacoșă pe masa dată. Tot atunci Pavlenco Ion și-a uitat geanta, în care se aflau acte și astfel au stabilit datele de identitate a acestuia, l-au sunat pe inculpat dar acesta nu răspundea la apeluri și nu a revenit după geantă. Geanta a transmis-o moșului său respectiv nu cunoaște care este soarta acesteia. Alte persoane cu excepția sa, a tatălui său Dragomir Valentin, inculpatul și partea vătămată în apartament nu au fost. Cu Pavlenco Ion s-a achitat ea în apartament, inițial a vrut ca tatăl său să-l achite la parter, dar pînă în final ea s-a achitat cu inculpatul și a rămas în apartament. Inculpatul era foarte bucuros pentru suma de bani primită în urma lucrului efectuat. Nu este întreținută de moșul său. Tatăl său s-a întristat foarte mult din cauza lipsei portmoneului unchiului său deoarece s-a întâmplat la ei în imobil. Mama-sa este în Italia și este sora moșului, iar bani pentru reparație transmitea tatălui său, nu cunoaște dacă aceasta transmitea bani pentru reparație moșului.

Declarațiile martorului Muntean Eugeniu care a declarat că inculpatul îi este cunoscut, dar nu se află în relații de rudenie, iar partea vătămată Prohorenco Iurie îi este vecin. În anul 2023, în ajun de Sfântul Vasile, Dragomir Veronica l-a sunat și l-a rugat să o ajute personal sau prin intermediul cuiva, să mute niște lucruri din imobilul din str. Petru Zadnipru. A comunicat acesteia că este o sărbătoare religioasă și refuză categoric, însă l-a contactat pe Pavlenco Ion, pe care îl cunoaște prin intermediul prietenei acestuia pe nume Tatiana, iar acesta a fost de acord să-i ajute lui Dragomir Veronica, atunci a transmis inculpatului numărul ultimei pentru a se înțelege. Pavlenco Ion a mers acolo și a lucrat, după care a fost sunat de Prohorenco Iurie sau Dragomir Veronica, nu ține minte, care i-au comunicat că au dispărut niște bani de la Prohorenco Iuri, în jur de o mie euro și o sumă în lei. După incident l-a sunat pe Pavlenco Ion și l-a întrebat dacă a sustras careva mijloace bănești, la ce inculpatul i-a comunicat că nu a sustras nimic și din spusele acestuia a înțeles că familia Dragomir s-a achitat cu el pentru munca realizată. Din spusele lui Dragomir Veronica cunoaște că în apartament s-a aflat ea, inculpatul, partea vătămată și tatăl lui Dragomir Veronica. Inculpatul Pavlenco Ion l-a rugat să-i găsească de lucru și acesta a fost primul caz când i-a propus inculpatului o muncă. Chiriașul unde a trăit prietena inculpatului Tatiana și inculpatul Pavlenco Ion, i-a comunicat că i-au dispărut careva bunuri dar nu cunoaște care și dacă s-a adresat organelor de drept. Cunoaște că inculpatul a beneficiat de un transfer bănesc după data de 13 ianuarie 2023.

Declarațiile martorului Voloşciuc Angela care a declarat că, activează în calitate de casier expert la lombardul din str. Varlaam,58. Vizual nu ține minte inculpatul, însă deține acte că Pavlenco Ion în schimbul său de muncă de 2 ori a recuperat telefonul de model Samsung Galaxy A13, amanetat anterior. Prima dată a amanetat telefonul mobil, la data de 26 noiembrie 2022, recuperat pe data de 13 ianuarie 2023 la suma de 2000 lei, a doua oară la data de 29 ianuarie 2023 și recuperat la 03 februarie 2023 la suma de 1800 lei. La amanetarea bunului persoana prezintă buletinul de identitate și în actele întocmite referitor la amanetare se introduc datele de identitate a acestuia. Atît exteriorul cît și interiorul lombardului este monitorizat prin camere video. Nu cunoaște proveniența banilor cu care inculpatul a răscumpărat telefonul amanetat.

Declarațiile martorului Skaleţki Alexandr care a declarat că, activează în calitate de ofițer investigații IP Ciocana. Inculpatul îi este cunoscut pe activitatea de serviciu. La mijlocul lunii ianuarie 2023 a avut loc un furt din apartamentul de pe str. P. Zadnipru,11, în acest sens fiind anunțat de către unitatea de gardă. Deplasîndu-se la fața locului pentru stabilirea circumstanțelor, în apartament se afla partea vătămată, domnul Iurii, nepoata acestuia – Veronica, unde partea vătămată a comunicat că din apartament a fost sustras portmoneul, care se afla într-o sacoșă la bucătărie, și avea o sumă mare de bani în valută diferită precum Euro,

dolari, Lei toate în bancnote de 200 lei, în portofel avînd și alte acte și carduri bancare. În urma stabilirii circumstanțelor s-a stabilit că în apartament în ziua respectivă au avut acces partea vătămată, nepoata acestuia, o rudă a nepoatei ce era proprietarul apartamentului unde se efectuau lucrări de reparații. În ziua dată au avut nevoie de ajutor la eliberarea resturilor și deșeurilor din apartament și prin intermediul unei persoane a fost invitat o persoană de gen masculin care s-a prezentat Ion, în timpul efectuării lucrărilor în scurt timp, fără a finaliza sarcinile stabilite, Ion s-a apropiat de partea vătămată care se afla afară, a cerut bani pentru serviciile prestate, a transmis acestuia suma de 300 lei, și a plecat în direcție necunoscută. După ce partea vătămată a revenit în apartament a depistat lipsa portofelului cu bani. În urma acțiunilor realizate persoana ce a prestat lucrări de hamal, a fost identificat ca Pavlenco Ion, ulterior acesta fiind acuzat pentru faptul de furt. În timpul discuției în vederea clarificării circumstanțelor cazului cu inculpatul acesta a declarat benevol că a luat acest portmoneu și din banii ce se aflau în interior a răscumpărat telefonul mobil ce era gajat la un lombard în sectorul Centru, în vederea verificării declarațiilor acestuia a mers împreună cu colegii în sect. Centru la stația Gării Auto, unde a fost identificat lombardul în care a fost gajat și răscumpărat telefonul de către inculpat. Fiind ridicate înscrisurile în acest sens de la compania lombard, s-a stabilit că peste 1-2 ore după plecarea din sect. Ciocana, inculpatul a răscumpărat telefonul mobil ce era gajat la suma mai mare de 2000 lei, posibil cu toate bancnotele a 200 lei. Pe cazul dat a fost stabilit și un martor pe nume Olga, care a declarat că în ziua comiterii infracțiunii s-a întâlnit cu Pavlenco Ion, într-un local din sect. Centru, unde împreună au servit alcool, inculpatul servind și alte persoane, notele de plată fiind achitate integral de inculpat, care avea asupra sa o sumă mare de bani. La etapa inițială inculpatul a recunoscut acuzațiile aduse, și totodată acesta a comunicat că îi este rușine să recunoască cele întâmplate și îi pare rău de cele produse, în prezența colegilor săi Curcă Valeriu și Jidenco Anatolie, însă pe marginea declarațiilor inculpatului de recunoașterea vinei nu a fost realizată nici o mențiune. Au fost verificate toate persoanele ce au avut acces în apartament. Partea vătămată a sesizat mai tîrziu organele de poliție deoarece inițial a căutat portmoneul în apartament.

Colegiul Penal atestă că, în calitate de martori în lista probelor de către partea acuzării a fost indicat Pavlenco *****, Pavlenco Marcel, Dragomir Valentin şi Haiu Olga, însă acuzatorul de stat a atestat posibilitatea continuării cercetării judecătorești în lipsa acestora, ținând cont de imposibilitatea de a asigura prezența, din care considerente instanța de judecată nu poate da apreciere probelor respective pe motiv că nu au fost cercetate în cadrul judecării cauzei.

Circumstanțe stabilite de instanță prin documentele și procesele verbale ale acțiunilor procesuale cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

Proces-verbal de cercetare la faţa locului şi planţă fotografică din 13 ianuarie 2023, prin care a fost consemnată acţiunea procesuală de cercetare a locului comiterii infracţiunii şi anume scara nr.1 şi apartamentul nr.35 situat pe adresa mun. Chişinău, *****, în cadrul căreia a fost ridicată geanta confecţionată din material de culoare neagră. (f.d. 15-17)

Proces-verbal de examinare a obiectului din 16 ianuarie 2023, prin care a fost examinată geanta confecţionată din material de culoare neagră, ce aparţine învinuitului Pavlenco Ion, care a fost ridicată la 13 ianuarie 2023 prin procesul-verbal de cercetare la faţa locului, cu următoarele dimensiuni: h - 38 cm, l - 45 cm, fără careva inscripţii pe aceasta. În partea de sus a genţii se observă mânerile de culoare neagră din materie poziţionate lateral, iar în mijlocul acestora se observă că geanta are un fermoar de culoare neagră. La deschiderea genţii observăm că aceasta este compusă din una secţie.

La deschiderea genţii, se observă 4 carnete, un încărcător pentru telefon mobil, o pereche de căşti, un penal de culoare galben cu creioane colorate în acesta, o folie cu mai multe acte care sunt eliberate pe numele lui Pavlenco Ion şi anume: contract de abonament, contract individual de muncă, bilete de amanet, toate aceste acte sunt cu termenul expirat. (f.d. 18)

Proces-verbal de examinare din 08 februarie 2023, prin care a fost examinată o secvenţă video care a fost înregistrată la 13 ianuarie 2023, ridicată prin proces-verbal din 07 februarie 2023 de la Rodion Tipa. În urma examinării s-a constatat că înregistrarea video fixează persoanele care intră în incinta clădirii care este amplasată pe str. Varlaam 58, mun. Chişinău, la 13 ianuarie 2023 începând cu orele 15:54:19 până la orele 16:02:52. Este de menţionat faptul că camera a înregistrat atât video cât şi audio. La orele 15:54:19 sub incidenţa înregistrărilor video şi audio a căzut o persoană de gen masculin, care a fost identificată ca Pavlenco Ion, anul naşterii *****, ultimul intrând în încăpere era îmbrăcat într-o scurtă de culoare întunecată, pantaloni de culoare închisă, încălţat în adidaşi, având pe cap un chipiu şi în mâna dreaptă o sacoşă, care a pus-o jos. În continuare a fost fixat momentul când ultimul a scos mai multe bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, urmare ultimul şi-a răscumpărat telefonul mobil, lăsat în lombard. Totodată, s-a fixat că Pavlenco Ion, a scos din buzunar o sumă impunătoare a mijloacelor financiare, pe care ulterior le-a pus în buzunar. (f.d. 59, 61-64)

Proces-verbal de examinare a documentelor din 02 martie 2023, prin care au fost examinate: extrasul de cont nr. 2023 din 09 februarie 2023 eliberat de „FinComBank” SA pe una file; extrasul descifrărilor de pe cardul lui Pavlenco Ion pe 2 file şi copia deciziei asupra cauzei contravenţionale pe una file, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 01 martie 2023 de la Pavlenco Ion.

Examinând extrasul de cont nr. 20231 din 09 februarie 2023, se atestă că, actul a fost eliberat la 09 februarie 2023 de către „FinComBank” SA, pe perioada

01 decembrie 2022-09 februarie 2023, denumirea contului Pavlenco Maria Petru, cod fiscal: 2001027228350, adresa juridică: MD, sat. Bolohan, r-nul Orhei, R. Moldova, executor: Tabuncic Elena Mihail, specialist principal, cod IBAN: MD22FT225920500127116498, cont personal: 225920500127116, valuta contului: MDL.

Sold iniţial pe contul lui Pavlenco Maria Petru la 01 decembrie 2022 a fost 62,50 de lei. La 02 decembrie 2022 pe contul beneficiarului a parvenit suma de 2 180,81 de lei. La 05 decembrie 2022 de pe acest cont în baza procurii nr. 22400 din 30 aprilie 2021 de Pavlenco Ion, a fost extrasă suma de 2 200 de lei. La 04 ianuarie 2023 pe contul beneficiarului a parvenit suma de 2 180,81 de lei. La 05 ianuarie 2023 de pe acest cont în baza procurii nr. 22400 din 30 aprilie 2021 de Pavlenco Ion, a fost extrasă suma de 2 200 de lei. La 02 februarie 2023 pe contul beneficiarului a parvenit suma de 2 180,81 de lei. La 03 februarie 2023 de pe acest cont în baza procurii nr. 22400 din 30 aprilie 2021 de Pavlenco Ion, a fost extrasă suma de 2 200 de lei.

Examinând extrasul descifrărilor de pe cardul lui Pavlenco Ion s-a constatat că, extrasul a fost eliberat pentru perioada 01 decembrie 2022-09 februarie 2023 de către „FinComBank" SA. La 01 decembrie 2022 pe cont este suma de 100 de lei, la 02 decembrie 2022 beneficiarul a primit alocaţii în suma de 1 139,4 de lei, la 21 decembrie 2022 de pe contul lui Pavlenco Ion a fost extrasă suma de 1 150 de lei. La 04 ianuarie 2023, ora 17:08 min., de pe cont a fost extrasă suma de 1 100 de lei. La 04 ianuarie 2023, ora 22:57 min., pe cont au parvenit alocaţii în sumă de 1 139,40 de lei. La 07 ianuarie 2023 soldul contului indică o valoare negativă în sumă de -36 de lei. La 01 februarie 2023 pe cont a parvenit suma de 100 de lei, la 02 februarie 2023 pe cont este transferată suma de 1 139 de lei, la 03 februarie 2023 de pe cont a fost extrasă suma de 1 200 de lei.

În continuare a fost examinată copia deciziei asupra cauzei contravenţionale Seria nr. 6084240552510072. Decizia a fost întocmită de către agentul constatator codul 48207 la 01 ianuarie 2023, ora 13:02 min., în or. Chişinău, pe numele lui Pavlenco Ion, anul naşterii *****, timpul săvârşirii contravenţiei este indicat 01 ianuarie 2023, ora 12:30 min, locul săvârşirii: str. Mircea cel Bătrân 30, magazinul „ROGOB", fapta contravenţională: Pavlenco Ion aflându-se în incinta magazinului a sustras în incinta magazinului pe ascuns bunuri în sumă de 136,80 de lei, astfel a cauzat un prejudiciu material din avutul proprietarului. Prin ce a comis o contravenţie prevăzută de art. 105 CC RM. În rubrica de sancţionat: sancţiunea principală este amenda 40 u.c, sancţiunea complementară este de 2000 de lei, data aplicării 01 ianuarie 2023, ora 13:15 min.

În baza căruia concluzionăm că, la 13 ianuarie 2023, învinuitul Pavlenco Ion, nu dispunea de careva mijloace financiare pe conturile sale bancare. Iar, lipsa mijloacelor financiare, 1-a determinat pe Pavlenco Ion, să sustragă produse din

magazinul alimentară „ROGOB”, fapt confirmat prin decizia contravenţională. (f.d. 69, 74-75)

În ședința de judecată a instanței de fond a fost vizualizată înregistrarea video stocată pe CD, ridicată prin proces-verbal din 07 februarie 2023. (f.d.59,60).

Astfel, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificînd probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilităţii lor le apreciază ca fiind pertinente concludente şi utile, ori în şedinţa de judecată nu s-au stabilit circumstanţe care să indice la admiterea a carorva încălcări esenţiale, ce ar determina neadmiterea lor.

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Colegiul penal reține că, conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Subsecvent, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Van de Hurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina

instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Reieșind din prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Subsecvent, alin. (4) al art. 100 Cod de procedură penală stipulează expres că toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Colegiul Penal constată, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, de a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Pavlenco Ion încadrarea juridică corespunzătoare și anume infracțiunea, prevăzută de art. 186 alin.(1) Cod Penal al Republicii Moldova, după semnele: *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*.

Referitor la semnul calificativ al componenței de infracțiune se atestă că, fapta prejudiciabilă calificată de către procuror în baza art.186 alin.2) lit.d) CPP, se consideră a fi „sustragerea ascunsă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile”.

Referitor la semnul calificativ daune în proporții considerabile reținut prin învinuirea formulată, se atestă că potrivit art. 126 alin. (2) Cod penal caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei. În acest sens, instanța de

judecată atestă că partea vătămată la faza de urmărire penală cât și prin actul de sesizare a precizat că prin infracțiunea i s-a cauzat un prejudiciu considerabil.

Conform art. 126 alin.(2) Cod penal, caracterul considerabil al prejudiciului se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Conform celor prevăzute supra caracterul prejudiciabil este evaluat după un șir de criterii, caracteristice părții vătămate care includ și venitul persoanei - temeiul de bază invocat de partea apărării pentru recalificarea faptei.

Astfel, conform circumstanțelor care stau la baza evaluării caracterului prejudiciabil al faptelor se constată că aprecierea acestora este lăsată la discreția părții vătămate, iar instanța de judecată nu este împuternicită în baza criteriilor menționate de a determina de una singură dacă prejudiciul este unul considerabil pentru partea vătămată sau nu, acesta fiind un indicator individual.

Colegiul Penal atestă că, potrivit art. 126 alin.2) Cod Penal cu modificările ulterioare [Art.126 alin.(1),(11) completat, alin.(2) în redacţia Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024] se atestă că, (2) Se consideră proporţii considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Prin urmare la cazul dedus judecății, Colegiul penal se va ghida de prevederile art. 3, alin.(1) Cod penal, conform căruia, în desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanţa judecătorească.

Or, luând în considerație faptul că, valoare proporțiilor considerabile este alta decît în acțiunile stabilie de către învinuire, Colegiul penal constată că, prin acțiunile inculpatului *nu au fost cauzate daune în proporţii considerabile*, din care motiv instanța de apel a recalificat acțiunile inculpatului ca fiind încadrate juridic corect în baza art.186 alin.1) Cod penal, - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

Concluzia instanței de apel are inclusiv ca fundament faptul, declarațiile părții vătămate, martorilor coroborează cu celelalte probe scrise care au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești, de asemenea și cu declarațiile inculpatului făcute la etapa urmăririi penale și în instanța de apel, prin care dînsul recunoaște faptele prejudiciabile pe toate epizoadele de care este învinuit.

Conform prevederilor art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte

între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă, că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Colegiul Penal cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, consideră necesar de a stabili o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare și anume, în baza ***art. 186 alin. (1) Cod penal*** după indicii calificativi: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

Potrivit textului de apel formulat de către partea apărării în interesele inculpatului Pavlenco Ion împotriva sentinței instanței de fond, rezultă că, ultimul pledează pentru pronunțarea unei sentinței de achitare în privința sa, din motiv că, nu a comis infracţiunea ce i se impută şi careva probe lipsesc cu desăvârşire în acest sens

Raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, Colegiul Penal conchide că, argumentele invocate de către apelantul la caz nu îşi găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care Colegiul Penal reține astfel că, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice şi utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Pavlenco Ion în comiterea infracțiunii, prevăzute *de art. 186 alin. (1) Cod penal după indicii calificativi: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

În conformitate cu prevederile art. 93 alin.(1) şi alin.(2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existentei sau inexistentei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei şi în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părţii vătămate, părţii civile, părţii civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Potrivit prevederilor art. 99 alin. (2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar conform art. 100 alin.(4) al aceluiaşi cod, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective

Colegiul penal reține că, instanţa apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, raportând aspectele faptice a cauzei la normele dreptului material specificate mai sus, ascultând participanţii la proces, cercetând probele prezentate în susţinerea învinuirii înaintate, Colegiul penal apreciază că, în speţă a fost demonstrată incontestabil, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin suficiente probe directe, utile şi veridice, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, care în ansamblu coroborează între ele, vinovăţia inculpaților în comiterea faptelor descrise în partea descriptivă a prezentei sentinţe.

Prin urmare, la calificarea acţiunilor inculpatului Pavlenco Ion, Colegiul penal reţine că, potrivit art. 52 Cod penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Altfel spus, persoana este supusă răspunderii penale dacă în acţiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracţiunii, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă.

Colegiul penal reiterează că, pe cauza respectivă a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, conform art. 6 alin. (3) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanţa concretizează că inculpatului i s-a adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, dar și probele pe care se fundamentează

acuzația în materie penală, într-o manieră detaliată prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

Colegiul penal reține că, constatările instanței de apel la verificare se bazează pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumţiei de fapt necombătute; adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

Subsecvent, instanţa de apel reiterează că, a apreciat probele inclusiv prin prisma declarațiilor oferite de inculpat, care chiar dacă nu a recunoscut vina în comiterea infracţiunii şi nu a oferit detalii, poziţia acestuia a fost apreciată critic de instanţă, care în mod evident se infirmă prin informaţia reţinută consecvent din alte probe în cauza penală, îndeosebi prin declaraţiile părții vătămate și a martorului date la urmărirea penală şi mai mult nu a reuşit să ofere explicaţii plauzibile ale modalităţii dobândirii bunurilor obţinute în urma sustragerii.

Ținând cont de prevederile legale, instanţa îi dă o apreciere critică versiunii apărătorului și inculpatului, or în şedinţa de judecată a fost stabilit cu certitudine, că inculpatul Pavlenco Ion a săvârșit infracţiunea imputată, iar obiecţiile părţii apărării la caz nu sunt bazate nici pe un suport juridic, aceasta fiind o modalitate de eschivare a inculpatului de la răspundere penală şi fiind totodată în contradicţie cu probele prezentate şi examinate în cadrul cercetării judecătorești, din care motive se atestă necesar analiza semnelor ce caracterizează elementele infracţiunii, prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, în raport cu argumentele invocate.

În corespundere cu prevederile art.186 alin.(1) Cod Penal, noțiunea de furt presupune sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin care se înțelege luarea pe nedrept a bunurilor din posesia sau deținerea altei persoane, în scop de profit, cauzându-i acesteia un prejudiciu material.

În acest sens instanța reține că, prin fapta inculpatului a avut loc atentarea la obiectul juridic special și anume la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Latura obiectivă a infracțiunii imputate inculpatului Pavlenco Ion a fost manifestată prin acțiunea de luare ilegală și gratuită a bunurilor indicate în actul de acuzare..

Sub aspectul laturii subiective fapta imputată inculpatului Pavlenco Ion se caracterizează prin intenție directă. Astfel se conchide că Pavlenco Ion, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale de luare ilegală și gratuită a bunului ce aparține părții vătămate, fiind prezent și scopul de cupiditate.

Inculpatul Pavlenco Ion este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii, prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal.

Astfel, din materialele cauzei penale, s-a stabilit cu certitudine, că inculpatul Pavlenco Ion, aflându-se în apartamentul nr. 35 de pe *****, mun. Chişinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane şi însuşirii lor ulterioare, acţionând cu intenţie directă, conştientizând că nu este observat de nimeni, a sustras pe ascuns banii și bunurile indicate în actul de acuzare.

Ulterior, Pavlenco Ion cu banii sustraşi s-a deplasat spre lombardul "Tipa Natalia" de pe str. Varlaam 58, mun. Chişinău, unde la casa de amanet s-a apropiat să-şi răscumpere telefonul mobil de model "Samsung GALAXY A 13", care 1-a lăsat pe 26 noiembrie 2022 pentru suma de 2000 de lei. Potrivit înregistrărilor video, Pavlenco Ion s-a aflat în clădire începând cu orele 15:54:19 până la orele 16:02:52 (anume după o perioadă scurtă de timp, părăsind locul comiterii infracţiunii), fiind îmbrăcat într-o scurtă de culoare întunecată, pantaloni de culoare închisă, încălţat în adidaşi, având pe cap un chipiu şi în mâna dreaptă o sacoşă, care a pus-o jos. În continuare a fost fixat momentul când ultimul a scos mai multe bancnote cu nominalul a câte 200 lei fiecare, urmare ultimul şi-a răscumpărat telefonul mobil, lăsat în lombard. Totodată, s-a fixat că Pavlenco Ion, a scos din buzunar o sumă impunătoare a mijloacelor financiare, pe care ulterior le-a pus în buzunar.

Circumstanțele date, precum și cealalte probe examinate în cadrul cercetării judecătorești, demonstrează formalitatea argumentului avocatului precum că, telefonul mobil a fost răscumpărat din surse proprii transferate în scurt timp inculpatului și primite de către acesta.

Totodată, atât la etapa urmăririi penale, cât şi în cadrul cercetării judecătoreşti, martorul Skaleţki Alexandr a menţionat că la 26 ianuarie 2023, Pavlenco Ion a fost invitat la Inspectoratul de poliţie Ciocana, Secţia investigaţii infracţiuni, pentru stabilirea tuturor circumstanţelor, unde în urma discuţiilor purtate cu acesta ultimul a comunicat că dumnealui a luat acest portmoneu însă nu doreşte să recunoască acest fapt din considerentul că îi este ruşine, mijloacele financiare le-a cheltuit, iar portmoneul cu lucrurile care erau în el a fost aruncat, unde a aruncat acest portmoneu Ion nu a dorit să comunice, totodată din discuţiile purtate cu acesta s-a stabilit că ultimul după ce a luat portmoneul a plecat cu troleibuzul 13 în sectorul Centru şi anume prin regiunea gării auto, la casa de amanet de unde şi-a răscumpărat telefonul său mobil pe care 1-a gajat anterior din motiv financiar, după care s-a deplasat într-un local care se află în preajma gării auto, unde a consumat alcool, unde a făcut cunoştinţă cu o domnişoară pe numele Olga (Haiu Olga), apoi a plecat în sectorul Ciocana unde la acel moment locuia. Totodată aduce la cunoştinţa că, toate cele spuse de către Ion a fost în prezenţa sa

şi a colegilor săi de birou şi anume ofiţerii de investigaţii Curcă Valeriu şi Anatolie Jidenco.

Colegiul penal nu are careva dubii referitor la declarațiile martorului Skaleţki Alexandr, dat fiind faptul că, în cadrul cercetării judecătoreşti a fost avertizat de răspundere penală pentru declaraţii intenţionat false și nu este clar interesul acestuia de a învinovăți nejustificat inculpatul de comiterea infracțiunii imputate acestuia. Mai mult instanța conchide că circumstanțele relatate de martorul Skaleţki Alexandr, coraborează cu circumstanțele speței și implicarea inculpatului la comiterea infracțiunii, comparativ cu argumentele neprobate prezentate de avocat ce ar stabili neimplicarea inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Reţinând cele menţionate, Colegiul penal reţine că, unica sursă de venit a lui Pavlenco Ion, sunt alocaţii lunare în suma de 1 139,4 de lei, iar în ziua furtului dat, conform extrasului bancar, contul acestuia constituia -36 lei. În ziua respectivă, pentru lucrul efectuat Pavlenco Ion a fost răsplătit cu suma de 300 lei, iar această sumă de bani nicidecum nu se încadrează în cheltuielile efectuate de acesta.

De asemenea instanței de judecată nu îi este clar comportamentul inculpatului după producerea furtului și anume că acesta și-a uitat geanta cu bunuri personale în apartamentul familiei Dragomir, însă la solicitarea acestora nu a revenit pentru a-și lua geanta.

În atare condiții, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, Colegiul penal constată vina inculpatului Pavlenco Ion deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui în baza art. 186 alin.(1) Cod Penal al Republicii Moldova, după semnele: furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Referitor la argumentele apelului declarat la caz, privind achitarea lui Pavlenco Ion deoarece, în viziunea apărării, nu ar fi fost prezentate probe suficiente care ar demonstra vina inculpatului Pavlenco Ion, Colegiul penal o va aprecia critic, or prin cumulul de probe administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată a fost demonstrată, dincolo de orice dubiu, vinovăția inculpatului Pavlenco Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.1) Cod penal.

Referitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Pavlenco Ion.

Conform prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art.61 Cod Penal al Republicii Moldova, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Circumstanțe atenuante potrivit art. 76 Cod Penal: nu au fost stabilite.

Circmstanţe agravante potrivit art. 77 Cod Penal: săvârşirea infracţiuniide către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiuni similare.

La stabilirea pedepsei, Colegiul Penal va ţine cont de prevederile art.7, 75 Cod Penal al Republicii Moldova anume, gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite, că infracţiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor ușoare, de fapta comisă, că aceasta atentează asupra relațiilor sociale referitoare la posesia asupra bunurilor mobile, de persoana celui vinovat, că inculpatul Pavlenco Ion, anterior condamnat, antecedente penale stinse, nu este încadrat în câmpul muncii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, și anume că acesta poate fi reeducat fără izolarea reală de societate.

Reieşind din circumstanţele cazului, că infracţiunea comisă de Pavlenco Ion face parte din categoria celor ușoare, anterior condamnat, antecedente penale stinse, şi ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni, gravitatea redusă a faptei comise de către acesta, reieșind din faptul că pedeapsa pentru infracțiunea comisă este stabilită sub formă de amendă, muncă neremunerată în folosul comunităţii şi închisoare, precum și având în vedere opinia acuzatorului de stat, inculpatului şi apărătorului acestuia, instanţa consideră necesar de a stabili pedeapsa sub formă de închisoare ţinând cont de limitele de pedepse stabilite de art. 186 alin. (1) Cod Penal, cu suspendarea condiţionată a executării acesteia, nefiind posibilă aplicarea unei pedepse mai blânde, or pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

La caz, Colegiul penal reține că, sancțiunea art.186 alin. (1) Cod Penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

În atare condiţii, Colegiul penal consideră că, în privinţa inculpatului Pavlenco Ion, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii, prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni.

Reieșind din circumstanţele cauzei, având în vedere personalitatea inculpatului, pericolul social al infracţiunii comise, instanţa apreciază că corectarea

şi reeducarea inculpatului Pavlenco Ion este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi cu stabilirea unei perioade de probaţiune, prin care şi va fi atins scopul pedepsei de restabilire a echităţii sociale, de corectare a acestuia, precum şi de prevenire a săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane.

Raţionamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod Penal îşi are originea în persoana şi comportamentul inculpatului până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Astfel, coraportând condiţiile date în prezenta speţă, instanţa ajunge la concluzia certă că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate.

Colegiul penal reţine că, executarea pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului ar semnifica implicarea acestuia în mediul carceral pe o perioadă îndelungată, iar încadrarea inculpatului în mediul carceral, ar prezenta riscul dăunării integrității morale a acesteia (sub aspectul acordării şansei de dezvoltare/creştere personală şi la stabilirea și dezvoltarea relațiilor cu semenii și lumea exterioară) până la încălcarea articolului 8 din CEDO, ori anturajul respectiv ar fi în măsură să o priveze în orice posibilitate de resocializare, ulterior eliberării.

De asemenea, Colegiul penal conchide că, în privinţa inculpatului nu poate fi aplicată sancţiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, ţinînd cont de prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, conform cărora o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii respective, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă din numărul celor menţionate în sancţiunea articolului respectiv, nu va asigura atingerea scopului pedepsei, precum şi contravine regulilor nr. 31 şi 35 din Recomandarea nr.R 16(92) a Comitetului de Miniştri al CoE, adoptată la 19 octombrie 1992 de către statele membre, referitoare la Regulile Europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate, care evidenţiază că spre deosebire de pedepsele cu închisoare sau amendă, care pot fi aplicate coercitiv indiferent de voinţa infractorului, sancţiunile şi măsurile comunitare necesită cooperarea acestuia pentru a-şi atinge scopurile, de aceea munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea pedeapsă, la caz însă lipsește acordul inculpatului în acest sens.

Totodată, atestă că, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă nu este suficientă pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, respectiv în prezenta pricină instanța atestă că

pedeapsa sub formă de amendă este prea blândă, din care motive numirea unei atare pedepse este imposibilă.

Din motivele enunțate, Colegiul pena reține că, potrivit prevederilor art. art. 89 alin. (2) lit. a) şi 90 alin. (1) CP consideră necesar de a dispune, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, stabilite în prezenta sentinţă, pe o perioadă de probaţiune de 1 (un) an, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a inculpatului Pavlenco Ion, cu condiţia că acesta în perioadă de probaţiune se va abţine de la comiterea oricărei infracţiuni sau contravenţii intenţionate, și nu-și va schimba domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent şi astfel va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă, iar stabilirea perioadei de probaţiune va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat din partea inculpatului.

În același context Colegiul penal reține că, aplicarea în privința inculpatului Pavlenco Ion a unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii date nefiind raţională, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că Pavlenco Ion, nu prezintă pericol social, şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

Instanţa de apel remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În această ordine de considerente, pornind de la ideea că, pedeapsa penală trebuie să asigure restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane, instanţa găseşte rezonabil şi oportun ca inculpatul să nu fie izolat de societate, respectiv instanța consideră inoportun stabilirea unei pedepse privative de libertate, ori în atare condiții, instanța reține că numirea pedepsei mai aspre contravine principiului prevăzut în art. 4 Cod penal – umanismul legii penale, aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecinţă şi violarea drepturilor omului protejate de Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului. (Engel şi alţii versus Olanda din 08.06.1976.)

În acest context, Colegiul penal consideră că, pedeapsa numită inculpatului corespunde în principiu cu „scopul de a-l pedepsi”.

Reieșind din cele enunțate, Colegiul Penal consideră necesar de a admite din alte motive apelul declarat de către avocatul Nevreanschi Vladislav în interesele inculpatului Pavlenco Ion, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) CPP, a casa parțial sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 aprilie 2024 și a emite o nouă hotărăre

În conformitate cu prevederile art. art.391 al.(1), p.2), 411, 415 alin. (1) pct.(2), 417-418 CPP, Colegiul penal al Curţii de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se admite din alte motive, apelul declarat de către avocatul Nevreanschi Vladislav în interesele inculpatului Pavlenco Ion, se casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 aprilie 2024, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2), în partea laturii penale și se pronunță o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Pavlenco Ion se recunoaşte vinovat în săvârşirea infracţiunii, prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod Penal al R. Moldova, şi se condamnă în baza acestei Legi cu 8 (opt) luni închisoare, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. art. 89 alin. (2) lit. a) şi 90 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova, executarea pedeapsei stabilită inculpatului Pavlenco Ion se suspendă condiţionat pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an şi nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probaţiune nu va comite noi infracţiuni şi prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată.

În perioada de probaţiune condamnatul Pavlenco Ion se obligă să nu îşi schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, să se prezinte regulat la organul de executare a sentinţei, la data şi ora stabilită de acesta.

În rest sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) 23 aprilie 2024, se menține.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, în termen de 2 (două) luni, de la data pronunțării deciziei.

Preşedintele şedinţei, judecător Marcel Juganari

Judecătorii Silvia Cecan

Ion

Bulhac